

Diumenge 20 (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 12,49-53): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Foc he vingut a calar a la terra, i què vull sinó que s'abrandi! Amb un baptisme haig de ser batejat, i com em sento urgit fins que no es compleixi! ¿Penseu que he vingut a portar pau a la terra? No, us dic, sinó la divisió. Perquè, a partir d'ara, estaran cinc en una casa dividits: tres contra dos i dos contra tres. Es dividiran el pare contra el fill i el fill contra el pare, la mare contra la filla i la filla contra la mare, la sogra contra la seva nora i la nora contra la sogra».

© Albada Editorial / evangeli.net

«¿Penseu que he vingut a portar pau a la terra?»

Mn. Isidre SALUDES i Rebull
(Alforja, Tarragona, Espanya)

Avui —dels llavis de Jesús— escoltem afirmacions esglaiadores: «Foc he vingut a calar a la terra» (Lc 12,49); «¿Penseu que he vingut a portar pau a la terra? No, us dic» (Lc 12,51). I és que la veritat divideix enfront de la mentida; la caritat davant de l'egoisme; la justícia enfront de la injustícia...

En el món —i en el nostre interior— hi ha barreja de bé i mal; i ens cal prendre partit, fer una opció, tot essent conscients que la fidelitat és “incòmoda”. Sembla més fàcil contemporitzar, però alhora és menys evangèlic.

Som temptats de fer un “evangelí” i un “Jesús” a la nostra mida, segons els nostres gustos i passions. Cal que ens convencem que la vida cristiana no pot ser una pura rutina, un “anar fent”, sense afany constant de millorament i de perfecció. Benet XVI ha afirmat que «Jesucrist no és una simple convicció privada o una doctrina abstracta, sinó una persona real, de manera que la seva entrada en la història és capaç de renovar la vida de tots».

El model suprem és Jesús (hem de “tenir la mirada fixa en Ell”, especialment en les dificultats i persecucions). Ell acceptà voluntàriament el suplici de la Creu per tal de reparar la nostra llibertat i recuperar la nostra felicitat: «La llibertat de Déu i la llibertat de l'home s'han trobat definitivament en la seva carn crucificada» (Benet XVI). Si tenim present Jesús, no ens deixarem abatre. El seu sacrifici representa tot el contrari de la tebiesa espiritual en la que sovint ens instal·lem nosaltres.

La fidelitat exigeix valentia i lluita ascètica. El pecat i el mal constantment ens tempten, per això s'imposa la lluita, l'esforç valent, la participació en la Passió del Crist. L'odi al pecat no és cosa pacífica. El regne del cel exigeix esforç, lluita i violència amb nosaltres mateixos, i els qui fan aquest esforç són els qui se'l guanyen (cf. Mt 11,12).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Sentim la il·lusió de portar el foc diví d'un extrem a l'altre del món, de donar-lo a conèixer als qui ens envolten: perquè també ells coneguin la pau de Crist i, amb ella, trobin la felicitat» (Sant Josepmaria)
- «El foc del que parla Jesús és el foc de l'Esperit Sant, presència viva i operant en nosaltres des del dia del nostre Baptisme. Jesús desitja que l'Esperit Sant esclati com el foc en el nostre cor» (Francesc)
- «Fou en la seva Pasqua que el Crist obrí a tots els homes les fonts del Baptisme. En efecte, ja havia parlat de la seva passió que sofriria a Jerusalem com d'un 'Baptisme' en el qual havia de ser batejat. La Sang i l'aigua que brollaren del costat traspassat de Jesús crucificat (Jn 19,34) són tipus del Baptisme i de l'Eucaristia» (Catecisme de l'Església Catòlica nº 1.225)